

להיות או לא להיות (מורה)? מניעי הפנייה להוראה והזהות המקצועית של פרחי הוראה בשנה הראשונה ללימודים.

גב' שוש פוגל ודר' זהר טל- המכללה האקדמית חמדת הדרום

המחקר מתמקד בבחינת הקשר בין המניעים האינטרינזיים והאכסטרינזיים (על פי תיאורית ההכוונה העצמית של דסי וריאן (2000) בבחירה המקצועית של פרחי הוראה בשנה הראשונה ללימודיהם לבין תפיסת הזהות המקצועית המתהווה. השערת המחקר המרכזית טוענת כי רמת הזהות המקצועית של סטודנטים שמניעי הכניסה שלהם להכשרה הם אינטרינזיים, תהיה גבוהה יותר מסטודנטים שבחרו בהוראה ממניעים אכסטרינזיים.

שאלת המחקר נבדקה בעזרת המתודה הכמותית ונעשה שימוש בשאלון הזהות המקצועית של מורים (פישרמן ווייס, 2011), בשאלון הבדק את המניעים לפנייה להוראה (בנייה עצמית) ובשתי שאלות פתוחות שבדקה את תפיסת הנבדקים לגבי הכוונה שלהם לראות בהוראה מקצוע לחיים.

אוכלוסיית המחקר כללה 100 סטודנטים מאוניברסיטה אחת ומשלוש מכללות לחינוך.

ממצאי המחקר הראשוניים מראים כי קיים קשר בין המניעים לפנייה להוראה ובין עוצמת הזהות המקצועית בכיוון ההשערה. עוד נמצא כי אלה שמניעיהם היו אינטרינזיים ראו בהוראה מקצוע לחיים.

נמצא גם כי מניעי סטודנטיות בהשוואה לסטודנטים ומניעי נבדקים מהמגזר הממ"ד, ללא קשר למין, היו יותר אינטרינזיים.

בכוונת המחקר להמשיך ולבדוק אם הממצא האחרון לגבי מין ומגזר מצביעים גם על עוצמת הזהות המקצועית.

בפרק הדיון תיבחן בין היתר מה משמעותם של הממצאים ובאיזו מידה ניתן להשתמש בהם בשלב ההכשרה כדי לחזק את המניעים האינטרינזיים בקרב אלה שרואים בהוראה ברירת מחדל או ברירת נוחות.